

اعلامیه مطبوعاتی

اطفال عراق، حکایتی از واقعیت ترسناک در حال و سال‌ها درد در آینده!

(ترجمه)

نهاد سازمان ملل برای اطفال یونسف (UNICEF) در طی گزارش که روز جمعه به تاریخ ۱۹ جنوری سال ۲۰۱۸ م به نشر رسید، گفته است که: «از اثر خشونت‌ها میان حکومت عراق و گروه داعش در سال گذشته، ۲۴۰ طفل در این کشور کشته شده‌اند. در جریان جنگی که سه سال به طول انجامید، ۲,۶ میلیون نفر آواره شد که از آن میان ۱,۵ میلیون تن آنان را اطفال شکل می‌دهند.» بر اساس این گزارش، چهار میلیون طفل در ولایت‌های نینوا و انبار، متأثر از خشونت‌ها شده و بسیاری دیگر شان مجبور به جنگیدن در خطوط نخست جنگ شده‌اند. گزارش هم‌چنان افزوده که فقر و کشمکش‌های جاری، موجب قطع شدن جریان تعلیمی ۳ میلیون طفل در سراسر عراق شده است که در میان آنان اطفالی هم شامل اند که حتی یکبار هم فرصت نشستن در صنف درسی برای شان مهیا نشده است و بیشتر از ۲۵ درصد آنان در فقر زندگی می‌کنند.

آمار و اطلاعاتی که توسط این گزارش به نشر رسیده است (باوجود قباحتش)، نه حرف تازه‌ایست و نه هم حرف عجیبی، چراکه از چندین دهه بدین سو مردم ملکی در عراق، خاصتاً زنان و اطفال، قیمت جنگ‌ها و کشمکش‌های داخلی را می‌پردازند. جنگ‌هایی که مستقیماً توسط استعمارگران جابر به راه‌انداخته می‌شوند، که از جمله اشغال عراق در سال ۲۰۰۳ م توسط امریکا و هم‌چنان جنگ‌های نیابتی این کشور توسط دست‌نشانده‌هایش که به گونه‌ی مثال از عقب نشینی نیروهای مالکی در برابر داعش در ولایت موصل و بازپس‌گیری آن را توسط عبادی با مبارزه برعلیه این گروه در این ولایت، می‌توان یاد کرد!! عراق به سختی از یک جنگ و بحران بیرون می‌آید و دچار بحران دیگری می‌شود. دستاورد معمول از این جنگ‌ها و بحران‌ها، ویران ساختن این کشور و بدل کردن زندگی مردم آن به جهنم است تا باشد که در خدمت منافع استعمارگرایان قرار بگیرند.

نشر این گزارش و سایر خبرهایی که از طریق رسانه‌ها پخش گردیده، به اثبات می‌رساند که "پیروزی بزرگ" (اصطلاحی که حیدرالعبادی از مبارزه‌اش با داعش از آن یاد کرد)، تنها پیروزی در برابر اطفال و زنان بوده و آن‌هم پیروزی است که صدها تن در آن کشته و زخمی شدند و

میلیون‌ها تن دیگر بی‌خانمان گردیدند. این، پیروزی است که مردم ملکی در تنگنای گروه داعش و نیروهای عراقی در شهر موصل و سایر جاهای دیگر گیرمانده بودند و از گرسنگی، افزایش امراض میان اطفال خاصاً اطفال خورد سن به دلیل سوء تغذیه، عدم دارو و استفاده از اطفال به حیث سپر انسانی، حتی در بعضی موارد از دخیل ساختن شان در جنگ به صورت اجباری استفاده می‌شد.

در روشنی همین آمار و اشکالی که واقعیت هولناک اطفال عراق را به تصویر می‌کشد و از یک آینده دردناک با درصدی روبه افزایش فقر و بی‌سوادی در میان‌شان خبر می‌دهد، ما می‌پرسیم: آیا شعله‌ور ساختن جنگ به منظور از بین بردن یک تعداد مردم، تروریزم نیست؟! آیا مرتکبین و ابزار این جنگ تروریستان واقعی نیستند؟!

ای مسلمانان!

تا چپی وقت جنگ در سرزمین ما شعله‌ور باشد و خون پسران و دختران بی‌گناه ما را بریزانند؟ تا چپی وقت آن‌ها در زنده‌گی رقت بار با شرایط سخت به سر ببرند، درحالی‌که اشغالگران میوه این جنگ را بدست می‌آورند؟! آیا وقت‌اش نرسیده تا امت اسلامی داعیه خود را از سر گرفته و جایگاه‌اش را در میان ملل جهان بازیابد؟! آیا وقت‌اش نرسیده تا این حکام و ابزار شان را ریشه‌کن کرده و به جای آن حاکم مخلصی را که به اساس کتاب الله سبحانه و تعالی حکم کند، تعیین نماییم تا مجد و عزت ما را بازپس دهد؟! آیا قلب‌ها آرزوی آن روزهای با شکوه را که هارون الرشید به ابر می‌گفت "به هر جا که می‌خواهی بریز، خراج‌ات به بیت‌المال ما می‌آید"، را ندارد؟! آیا قلب‌ها آرزوی آن روزهای با افتخار را زمانی‌که از عزت و خون مسلمان دفاع می‌شد و جواب هر حمله بالای آنان "جواب‌ات را از من نمی‌شنوی بلکه حتماً می‌بینی" را ندارد؟! بلی، قسم به الله که قلوب ما آرزویش را دارد. بناءً، آیا در میان اردوی مسلمانان کسانی هستند که به این ندا پاسخ دهند و کامیابی دنیا و آخرت را نصیب شده و آن روزهای پر افتخار را باز گردانند؟!

﴿وَيَوْمَئِذٍ يَقَرُّ الْمُؤْمِنُونَ * بِبَصَرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾

[روم: ۴-۵]

ترجمه: در آن روز مومنان به یاری الله پیروز می‌گردند، الله هرکسی را بخواهد یاری می‌دهد و او بس چیره بر دشمنان خود و بسیار

مهربان است.

بخش زنان در دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر

شماره مسلسل: ۱۴۳۹ AH

۷ جمادی الاول ۱۴۳۹ هـ

۲۴ جنوری ۲۰۱۸ م